

[Steen Folke]

rer således at blive udsat for en »legal henrettelse«, medmindre det lykkes at rejse et sådant internationalt pres, at magthaverne i Chile ikke tør gennemføre deres forehavende.

I konsekvens af den officielle danske holdning til elementær retsbeskyttelse og til dødsstraf – og med kendskab til den systematiske undertrykkelse af alle menneskerettigheder i Chile – bør den danske regering lægge maksimalt pres på militærjuntaen i Chile for at bidrage til at hindre de truende henrettelser.

Besvarelse (13/9 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark har dels alene, dels sammen med de øvrige EF-lande i de seneste måneder rettet flere henvendelser til de chilenske myndigheder med henblik på frigivelse af tilbageholdte fagforeningsfolk og politikere.

Den chilenske regering er samtidig kraftigt blevet opfordret til at leve op til sine internationale forpligtelser om respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder samt til at være lydør over for befolkningens aspirationer om tilbagevenden til demokratiet.

Ifølge de for udenrigsministeriet foreliggende oplysninger om Carlos Garcia Herrera og Victor Zuniga Arellano – oplysninger, der stammer fra de pågældendes advokater – verserer der flere sager mod dem for forbrydelser mod statens sikkerhed, herunder en påstået medvirken til attentat mod direktøren for hærens efterretningstjeneste. For sidstnævnte forhold har generalmilitæranklageren nedlagt påstand om dødsstraf. Afgørelsen om, at sagerne skal behandles ved en militærdomstol, er blevet appelleret af forsvarsadvokaterne, der i øvrigt anser det for tvivlsomt, om eventuelle dødsdomme vil blive bragt til udførelse.

Ambassaden i Santiago har nøje fulgt og følger fortsat sagerens udvikling. Når den endelige domstolsafgørelse til sin tid foreligger, vil jeg tage stilling til, om vi fra dansk side – eventuelt sammen med andre lande – bør rette henvendelse til de chilenske myndigheder.

Til *arbejdsministeren* (30/8 83) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Agter ministeren omgående at anmode arbejdstilsynet om at tage kontakt med de forskere i Århus, der har afsløret klorerede opløsningsmidlers farlighed, med henblik på at forbyde disse stoffers brug og, hvor dette ikke lader sig gøre, at kræve de omfattende sikkerhedsforanstaltninger truffet, som forskerne mener skal til for at beskytte de mennesker, der arbejder med stofferne?«

Begrundelse

I TV-Aktuelt mandag den 29. august 1983 blev et forskningsprojekt, udført af nogle forskere i Århus, omtalt. De tre forskere havde afsløret, at klorerede opløsningsmidler bl.a. kan føre til hjerneskade samt til kræft til stor ulykke for de ramte. Forskerne mener, at disse opløsningsmidler skal forbydes, og at der, hvor de ikke kan erstattes af andre, ufarligere midler, skal træffes omfattende sikkerhedsforanstaltninger, for at stoffet må bruges overhovedet.

Da det er meget vigtigt, at der bliver grebet ind omgående, således at arbejdere forhindres i at blive ramt af disse sygdomme, skal der efter min mening omgående optages et samarbejde om problemet mellem de relevante instanser inden for arbejdsministerens område.

Besvarelse (15/9 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Med den teknologiske udvikling er anvendelsen af kemiske stoffer og materialer, herunder organiske opløsningsmidler, som bekendt stærk øget. Organiske opløsningsmidler kan indebære sundhedsmæssige risici, herunder allergier og hjerneskader, hvorfor sikringen mod sådanne sundhedsfarer gennem en flerstrengt indsats er påkrævet.

Anvendelsen af bl.a. klorerede opløsningsmidler reguleres i dag af en række generelle og specifikke regler. Med hovedbekendtgørelsen om stoffer og materialer, som etapevis træder i kraft i år, indføres regler om anmeldelse, brugsanvisninger og substitution, og med hovedbekendtgørelsen om arbejdets udførelse (ikrafttræden 1. september 1983) gives regler for virksomhedernes kontrol med, at sundhedsskadelige påvirkninger imødegås.